

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ІНФЕКЦІЇ ТА ЇЇ МІСЦЕ В СТРУКТУРІ ПЕРИНАТАЛЬНОЇ ПАТОЛОГІЇ

Євтух О.О.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Чемич М.Д.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Мета роботи - дослідити частоту інфікування жінок з невиношуванням вагітності, мертвонароджуваністю та вадами розвитку новонародженого на тлі внутрішньоутробної інфекції (ВУІ).

Матеріали та методи. У процесі роботи було використано і проаналізовано матеріали статистичної звітності, світові та вітчизняні наукові публікації накази МОЗ України.

Результати. Перитонеальні інфекції бувають залежно від шляху інфікування: трансплацентарні; висхідні; контактні; інфекції, що передаються через молоко матері; інфекції, що передаються через компоненти крові; госпітальні інфекції. Залежно від збудника: бактеріальні; вірусні; спірохетозні; протозойні; змішані.

У структурі смертності новонароджених найчастіше зустрічаються: мікоплазмоз – 12 %, герпес віруси – 10 %, хламідіоз – 8 %, ГРВІ – 8 %, ЦМВ – 6 %, кандидоз - 2-3 %, гепатит В, лістеріоз - 1-2 %. Небезпека ВУІ полягає в тому, що вони викликають 80 % вроджених вад розвитку у дітей. Серед них провідне місце займає ураження ЦНС, вроджені вади серця і нирок. Інфікування плода в першому триместрі вагітності призводить до розвитку у нього мікрогідроцефалії, вад серця, шлунково-кишкового тракту, сечостатевої системи, скелета, катаракти, глухоти.

Інфікування в другому-третьому триместрах вагітності викликає у плода гепатоспленомалію, анемію, жовтяницю, гіпотрофію, пневмонію, сепсис, енцефаліт.

При доношеній вагітності частота клінічно виражених форм ВУІ становить 0,5-1 %, при передчасних пологах - 3,5-16 %.

Методи діагностики перинатальної інфекції: дослідження вмісту цервікального каналу, піхви, уретри (виявлення збудника); дослідження крові на наявність специфічних антитіл; дослідження сечі (бактеріологічне тощо); молекулярно-біологічні методи, УЗД, трансабдомінальний амніоцентез, кордоцентез.

Висновок. Частота жінок з патологією вагітності на тлі внутрішньоутробної інфекції становить 30-39 %. У 80 % випадків виникають вроджені вади розвитку. Шляхи зараження плода від матері різноманітні та легко здійснюванні. При виникненні підозри на ВУІ плода слід використовувати сучасні, ефективні методи діагностики перинатальної інфекції.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПЕРЕДУМОВ УСКЛАДНЕННЯ ЕПІДЕМІЧНОГО ПРОЦЕСУ ІНФЕКЦІЙ ДИХАЛЬНИХ ШЛЯХІВ

Зьобра Ю.С., Дяченко О.О., Пташник О.І.

Науковий керівник: к.мед.н., асистент Малиш Н.Г.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність. В усьому світі ледь частка економічних збитків від інфекційних захворювань належить інфекціям дихальних шляхів. Причинами їх широкого поширення є висока контагіозність, поліморфізм збудників, зниження загального імунітету серед населення, урбанізація.

Мета роботи - встановити вплив демографічних та природних факторів на епідемічний процес інфекцій дихальних шляхів у Сумській області.

Матеріали та методи. При проведенні ретроспективного епідеміологічного аналізу досліджена офіційна звітність МОЗ України за період з 2003 по 2015 рр., застосований статистичний метод дослідження.

Результати. У результаті проведеного ретроспективного аналізу було встановлено, що у Сумській області медіана захворюваності на ГРВІ складала 14958,7 на 100 тис. нас., грип - 49,1; кір - 27,2; краснуху - 1,92; епідемічний паротит - 1,6. Факторами ризику ускладнення

епідемічної ситуації з грипу, краснухи, епідемічного паротиту є зростання чисельності і щільності населення регіону, оскільки між вищезазначеними показниками були встановлені прямі сильні кореляційні зв'язки, відповідно, $r=0,756$, $r=0,881$, $r=0,940$ і $r=0,710$, $r=0,901$, $r=0,935$. На рівні захворюваності на ГРВІ впливали показники міграційного та природного рухів, відповідно, $r=0,705$ і $r=0,571$. Природні фактори не впливають на показники захворюваності на краснуху та епідемічний паротит. Між середньодобовими показниками температури повітря і інцидентністю на краснуху та епідемічний паротит, кореляційного зв'язку встановлено не було, відповідно, $r=0,459$ і $r=0,118$. Крім того, були виявлені сильний та середньої сили прямі кореляційні зв'язки між показниками захворюваності на епідемічний паротит і краснуху та рівнем охоплення щепленнями, відповідно, $r=0,702$ і $r=0,629$. Статистичного зв'язку між інцидентністю на кір і показниками вакцинації проти кору, встановлено не було ($r=-0,040$, $p>0,05$).

Висновки. ГРВІ мають найвищі показники захворюваності у Сумській області. На динаміку захворюваності на інфекції з повітряно-краплинним механізмом передавання опосередковано впливають демографічні фактори.

КЛІНІКО-ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПЕРЕБІГУ БЕШИХИ У ЖІНОК

Кравцова І.А., Чемич М.Д.

Сумський державний університет, кафедра інфекційних хвороб з епідеміологією

Актуальність. Бешиха - інфекційно-алергічна хвороба людини з групи інфекцій зовнішніх покривів, яка характеризується розвитком серозного чи серозно-геморагічного вогнищового запалення шкіри (або слизових оболонок) з гарячкою та іншими загальнотоксичними явищами. Збудником є різні серотипи бета-гемолітичних стрептококів. За частотою реєстрації бешиха займає четверте місце серед інфекційних хвороб. За офіційними даними Державного управління статистики, захворюваність на бешиху серед населення України складає 43,0 на 100 тис. чол.

Мета роботи – дослідити клініко-епідеміологічні особливості перебігу бешихи у жінок.

Матеріали та методи. Обстежено та проаналізовано карти стаціонарного хворого госпіталізованих у СОІКЛ імені З. Й. Красовицького з діагнозом бешиха у 2016 р.

Результати. Було обстежено 30 осіб та проаналізовано карти стаціонарного хворого з діагнозом бешиха, госпіталізованих у СОІКЛ імені З. Й. Красовицького у 2016 р. Встановлено що середній вік жінок склав ($66,0 \pm 1,64$) року. Частота первинної бешихи склала 36,6 %, рецидивуючої – 63,4 %. За локалізацією пережало ураження нижніх кінцівок – 83,3 %, обличчя – 13,3 %, верхніх кінцівок - 3,4 %. У 93,3 % госпіталізованих спостерігалась еритематозна форма. Частота міського населення склала 73,4 %. У 80,7 % всіх госпіталізованих жінок з діагнозом бешиха, спостерігалась супутня патологія: ІХС, гіпертонічна хвороба – у 80,7 %, цукровий діабет 2 типу – у 7,6%, хронічний лімфаденіт – у 3,8 %, стан після мастектомії – у 3,8 %, посттравматичний артроз – у 3,8 % осіб. Частота супутньої патології у хворих з рецидивуючою бешихою склала – 84,2 %. Сезонність захворювання переважала осіння – у 33,4 %, літня – у 30,0 %, весняна – у 23,3% обстежених.

Висновки. Серед госпіталізованих пацієнток з діагнозом бешиха у 2016 р, переважала рецидивна форма. У більшості випадків патологічний процес локалізується на нижніх кінцівках, серед клінічних форм переважала - еритематозна. У структурі супутньої патології при бешисі переважає – ІХС та гіпертонічна хвороба. Найчастіше супутні захворювання зустрічались у хворих з рецидивною формою бешихи.